

In gesprek met...

'Rembrandt' Kees Roosenburg

Door J. M. Aarnoudse

SPIJKENISSE — Praten met Kees Roosenburg over zijn creatieve hobby schilderen en tekenen in verschillende technieken betekent hoofdzakelijk luisteren. Kees Roosenburg, in het dagelijks leven vakman elektromonteur en studierend voor het installateursdiploma, zou het liefst van zijn hobby zijn beroep maken. Zijn grote wens is nog altijd het ontwerpen van boekomslagen en andere illustraties.

Kees, een geboren Rotterdammer, werd in de zesde klas van de lagere school ontdekt door meester De Boer van de Dr. Visserschool in Pernis, waar hij toen woonde. Meester De Boer merkte het ontluikende tekentalent en stimuleerde dat. Vanaf die tijd hebben het tekenen, schilderen en een aantal andere creatieve technieken de vrije tijd van Kees Roosenburg beheerst. Na een eerste schetsboekje en wat Anton Pieckachtige experimenten met Oostindische inkt, greep de jonge Rembrandt in de dop al snel naar het penseel. Na een korte periode in waterverf volgde op zijn veertiende verjaardag de olieverfperiode via een Talens-olieverfdoos.

Een klein doekje van Mauve bracht de jonge kunstenaar in de ban van de zeventiende-eeuwse

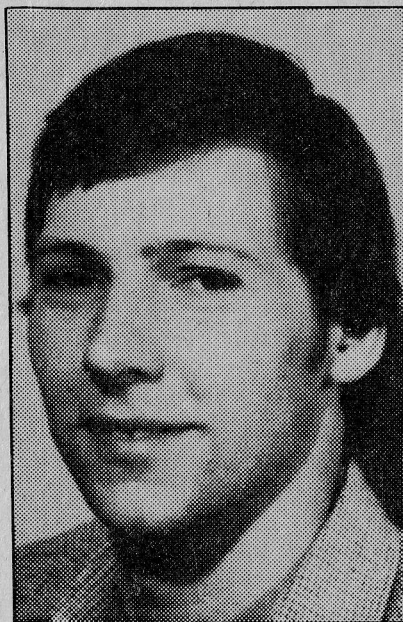
meesters. Na enkele studies op karton schakelde hij al snel over op het professionele schilderslinnen. Kees wierp zich helemaal op de grote meesters, zoals Rembrandt, Vermeer en Gerard Dou. Het beroemde Melkmeisje van Vermeer hangt dan ook al jarenlang in huize Roosenburg aan de muur. Talloze oude meesters werden op bewonderenswaardige wijze nageschilderd. Mogelijk dat kunstkeners aan de Harpstraat 18 in Spijkenisse een nieuwe Han van Meegeren ontdekken, maar dan een die zijn schilderijen met zijn echte naam signeert.

De doeken en doekjes van Kees Roosenburg vonden in de loop der jaren hun weg in heel Nederland. Zijn creativiteit bleek echter door landsgrenzen niet te stoppen. Een Nederlands sneeuwlandschap verhuisde naar Australië en Hollandse schaatsenrijders sieren nu de woningen van emigranten in Canada.

Bekendheid

Dankbare schilderonderwerpen zijn woningen en boerderijen, die vaak hartverwarmende reacties van de opdrachtgevers tot gevolg hebben. Een van de meest recente opdrachten, die Kees Roosenburg plaatselijke bekendheid gaf, was een schilderij van het politiebureau, dat de scheidende korpschef, commissaris Adema, namens het politiekorps werd aangeboden.

Tijdens zijn militaire dienst bleef het talent niet onder de korenmaat. Toen minister Stemerink van defensie de vernieuwde keuken met

KEES ROOSENBURG

restaurant van de kazerne in Wittenberg moest openen, reed zijne excellentie met een wagentje dwars door een manshoog kunstwerk waarop soldaat Roosenburg met veel verve de oude en nieuwe situatie had uitgebeeld.

Als militair diende Kees gelijk met sergeant Rob van der Valk. Jaren later werden Kees met zijn vrouw Lia telefonisch uitgenodigd voor een etentje in restaurant Plaswijk in Rotterdam. Wie schetst hun verbazing toen ze daar werden ontvangen door Rob van der Valk, bedrijfsleider en zoon van de bekende

hotelier, die de scepter zwaaide in een van vaders restaurants. Op verzoek van zijn oude dienstkamaraad ontwierp Kees de illustratie van de uitnodiging bij de opening van het vernieuwde restaurant Plaswijk.

Opleidingen

De vrij gevormde kunstenaar volgde jarenlang verschillende opleidingen in tekenen en schilderen om zijn techniek te verbeteren en te verdiepen. Kees Roosenburg kwam in aanraking met een aantal andere technieken, zoals houtskool, pastels, krijt en opnieuw waterverf. Waterverf op rijstpapier, de aquarel heeft hem bijzonder gegrepen. Een groot aantal dierstudies in pastels, waaronder prachtige poezen en levensechte eenden, dringen onvermijdelijk de vergelijking met Rien Poortvliet op, een kunstenaar waar Kees grote bewondering voor heeft.

Op de kleine zolder staat de schildersezels, die de sporen draagt van jarenlang gebruik. Oude meesters staan her en der achteloos tegen de muur. De beschilderde stukjes karton en linnen dragen ieder hun eigen verhaal.

Kees Roosenburg, de Rembrandt uit Spijkenisse, trekt morgen weer fluitend de elektriciteitsdraden in de juiste volgorde door de plastic buizen. Hij speelt met elektrische en elektronische systemen en ingewikkelde schakelingen en doet zijn werk met plezier. Diep in zijn hart blijft het kleine vuurtje branden om de overal definitief te verwisselen voor de schilderskiel.